

Derfor vil jeg gerne spørge: Er SF med på, at det skal være et ufravigeligt krav til regeringen i de forhandlinger, der skal finde sted, at det indre markeds bestemmelser bliver ophævet?

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning, og dernæst er det hr. Ove Fich i ordfører-rækken.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Det er en interessant diskussion, der er mellem SF og Enhedslisten, og den kunne godt fortsætte længe endnu, er jeg overbevist om.

Men det, der bringer mig herop, er i første række hr. Steen Gades udmelding her fra talerstolen om, at det, vi stemte om den 18. maj 1993, var fire forbehold. Det er utroligt at høre på baggrund af den diskussion, vi havde i forbindelse med afstemningen. Selvfølgelig stemte vi om en hel traktat, som indeholder en hel masse bestemmelser, og det er jo ganske rigtigt, når Enhedslisten påpeger, at vi stemte om mange andre ting end de fire emner, som hr. Steen Gade påstår, vi fik sat ind som forbehold. Vi skal ikke gentage debatten fra dengang, men jeg synes, det er en utrolig flot melding fra SF at sige, at vi stemte om fire forbehold, og at man ikke kan forstå, at der var nogle, der anbefalede et nej. Nej, vi stemte om mange andre ting.

Hr. Jørn Jespersen sagde, at nu må vi diskutere fremtiden. Ja, lad os komme i gang med det. Men jeg synes, det er interessant, at denne forespørgselsdebat i dag handler om, hvordan vi kan sikre befolkningens indflydelse på EU's udvikling og få befolkningen inddraget i udarbejdelsen af et nyt memorandum forud for regeringskonferencen i 1996, for jeg føler nærmest, at både SF og Enhedslisten har bestemt sig for, hvad det hele går ud på og hvad det hele skal ende med, og står heroppe og fortæller, at det er det ene og det andet osv. Skulle vi nu ikke begynde at diskutere, hvordan vi får befolkningen inddraget, så det, der kommer ud af det, ikke bliver, hvad SF og Enhedslisten eller Venstre og De Konservative ønsker, men hvad hele den danske befolkning egentlig ønsker? Der er nemlig mange i den danske befolkning, som er dybt, dybt skeptiske over for den udvikling, som finder sted i øjeblikket.

Ove Fich (S):

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at tiden nu

er inde til at gå i gang med den offentlige debat om fremtidens Europa og Danmarks placering heri. Hensigten er naturligvis at få inspiration fra alle dele af den danske befolkning med hensyn til, hvilke sager Danmark bør medtage i det danske udspil til regeringskonferencen i 1996.

For os er det væsentligt, at denne debat finder sted nu, inden vi begynder at udarbejde et nyt EU-memorandum. Befolkningen bør fra starten være stærkt placeret i processen, og det er vores ønske, at debatten kan forløbe meget frit uden for stærk binding til meget konkrete tekstforslag.

Jeg kan oplyse, at Socialdemokratiet parallelt med den offentlige debat vil gennemføre en intern debat, som vil blive tilendebragt med fremlæggelse af konklusioner på vort årsmøde i starten af september 1995.

Vi håber meget, at den offentlige debat vil komme til at dreje sig om de centrale emner, som står på den europæiske dagsorden. Det er først og fremmest spørgsmålet om, hvorledes EU kan udvides med de central- og østeuropæiske lande, således at vi måske kommer op på 25-30 lande.

Vi er stærke tilhængere af denne udvidelse, men vi er samtidig opmærksom på, at det vil være en svær proces. Meget skal laves om, for at det kan lykkes. Det spørgsmål vil vi meget gerne diskutere.

Også andre emner står på den europæiske dagsorden, f.eks. hvorledes vi øger beskæftigelsen, skaber et grønnere Europa, sikrer freden, håndterer flygtningeproblemerne, øger demokratiet og åbenheden og mange andre temaer.

Udvidelsen med Sverige, Finland, Østrig og forhåbentlig Norge vil øge mulighederne for fremskridt på disse områder. Vi håber meget, at debatten vil blive koncentreret om disse emner, og at vi ikke skal bruge al tiden og energien på at diskutere de fire danske undtagelser, som er fastlagt i Edinburgh-Aftalen.

Debatten om undtagelserne bruges meget til indenrigspolitiske drillerier, og bruger vi alle kræfterne på det, risikerer vi, at den europæiske debat bliver ført blandt de andre lande uden dansk deltagelse. Så får vi for lidt indflydelse på fastlæggelsen af dagsordenen for regeringskonferencen i 1996.

I debatten er det væsentligt, at vi ikke opfører os, som om det er os alene, der bestemmer, hvad der skal ske i Europa. Det er væsentligt, at vort informationsniveau om debatten i de øvrige medlemslande er meget højt. Derfor vil jeg ger-